

Hvussu við fiskastovninum við Føroyar

Tað tykist at hetta álvarsmál ikki fær ta umrøðu, sum tað eigur, og heldur ikki verður tikið í tí álvara, sum tað eigur.

Tað er sagt, at tað var danski skemtarin Storm P, sum skal hava sagt «øll tosa um veðrið, men eingin ger nakað við tað». Og soleiðis kann eisini sigast um okkara fiskastovnar. Tað verður nóg tósáð, men tað er eingin, sum veruliga ger nakað við hetta fyri okkum álvarsmál.

Okkara livsgrundarlag, tað er tað, sum eingin loysn tykist at finnast á. At býta fiskatons og nøgdir, har eingin fiskur er, tað kann ikki vera nokur meining í. Tað, sum fyrr varð kallað upstovnur, tað er nú so niðurfiskað, at tað neyvan kann kallast ein seiðastovnur, og sama er galdandi fyri allar fiskastovnar undir Føroyum.

Tí eigur her og nú at verða gjørt nakað itøkiligt við hetta álvarsmál. Og tað kann gerast, og tað er í tøkum tíma, at hetta verður gjørt.

Tað fyrsta, sum eigur at verða gjørt, og tað skal gerast, er at friða øki, har gýtingarstovnurin er. Her má friðast fyri allari trolveiðu. Veiða við huki má og skal prioriterast.

Hartil eiga vit at gera, sum gjørt verður í Noreg. Teir eru eisini greiðir yvir har, at fiskastovnarir eru í vanda, men har verður gjørt nakað fyri at broyta gongdina, og tað verður

gjørt við at teir seta út toskasmolt.

Hetta kostar nakað í byrjanini, men tað kemur teimum og øllum samfelagnum til goðar í seinna enda, tá tað verða sett smolt út fyri einar 200 túsund krónur um árið. Av hesum smolti fáa teir umleið 25% aftur sum búgvín fiskur. Hetta eiga vit at taka við læru av og gera okkara royndir við stuðli í teimum royndum, sum norðmenn hava.

Tí eigur nýggja lögtingið at syrgja fyri at øki

runt Suðuroynna verða heilárs friðað fyri allari trolveiðu. Her skal bert vera húkaveiða loyvd. Og so kunnu vit seta smolt út á hesum friðaðu økjum, og soleiðis vil hetta smoltið koma okkum til goðar sum 25% av tí útsetta. Hetta verður so at koma tí føroyska búskapinum til goðar.

Hetta er ein gongd leið, og fari eg á lögtingi at skipa fyri at eitt slíkt uppskot verður framsett, og koma vit í samgongu, so verður hetta eitt av samgongukrøvum okkara. Vit hava eftir hvat serfrøðingur siga frá, tað reinasta havumhvørvi, so her skuldi borið til. Vit eiga at taka við læru av norðmonnum og gera tað sama.

Útsetti smoltýngulin og friðing av trolveiðu runt Suðuroy, tað eru mál, sum vilja koma at styrkja tann føroyska búskapin.

Hetta eru búskaparlig álvarsmál. Tí skulu tey fremjast.

Sverre Midjord

lesarabrøv

Hagar, piparið grør...

Sat spentur og fylgdi við í sjónvarpinum valkvöldið. — Og lurtaði samstundis eftir úrslitunum í útvarpinum, sjálvandi. Hevði miðsiðurnar á Sosialinum liggjandi á borðinum framman fyri mær. Eitt var at gera: At spennast eyguni upp og spila oyruni út. Her mátti alt fáast við.

Mundi tað fara at eydnast okkum at fáa triðja mannin í oynni hesaferð. Formaðurin flutti norður um fjørð at royna seg í Havn hesaferð. Men. — Mundi tað ikki kunna bera til kortini. Gott fólk var á listanum. Ein raskur arbeiðsmaður, ein rokkipari, ein vælumtøktur skúlalærari, ein fótólts-

hetja og annað gott fólk. Jú, her var nóg mikið av goðum fólk at velja imillum.

Og so høvdu teir borgarlígu sýnt okkum suður-oyingum hvat teir ynsktu fyri okra stoltu oyggj. Avtoftan — innan ár 2000. Nei, fólkíð mátti vísa teimum hvar okur ynskja borgarlíga kreppupolitikkin. Hagar, piparið grør — nú.

Og fólkíð talaði. Framtakssemið, framburðurin og áræðið vórðu vald. Liviligt skal aftur verða á hesum klettum. Hja øllum.

Lyftini vóru mong og lokkandi. Bert at vóna, at tykur fáa goðar samstarvsfelagar, so møguligt

verður at fremja hetta í verki. Tað ber til hjá okun at húsast á hesum klettum. Bara okur vísa dirvi og hugflog, so kunnu hálvthundrað túsund foroyingar lættliga vinna sitt livibreyð her. Nú skal tað prógvast.

At enda vil je ynskja tykum tiggju — og ikki minst teimum trimum her suðuri frá — hjartaliga til-lukku við valinum. Vilhelm, Jørgen, Thomas, Frank, Marita, Atli, Jógv-an Adolf, Jóannes, Sverre og Henri. Farið til verka!

Og goða eydnu. Tykur klára tað.

SÍS.

Majestætsfornærmelser, snobberi og albuer

Når man tænker lidt tilbage hvordan opstilling af kandidater til vores nye bisp i virkeligheden foregik ...!

Ja, så står man måbende.

Hvordan kan det egentlig gå til at 10 gejstlige rotter sig sammen (anderledes kan det vel ikke siges) for at diktere ca. 380 menighedsrådsmedlemmer, hvem de skal vælge til bispekandidat. Eller, som det er oplagt til »snifundigt«, hvem der ikke skal kunne skaffe sig nok stillere.

Og hvorfor kun 10 gejstlige — vi har jo 19 — nogen har sagt nej — men hvad med resten.

Men, hvem der har bedst indblik i bispevalg, er uden tvivl en stor del af menighedsrådene, hvor mange har samarbejdet med 5 — ja sågar 10 gejstlige.

Så ingen tvivl om det, at det er menighedsrådene med deres alsidige viden, som kunde have vejledt de 10 — og ikke omvendt.

Når man tænker på hvordan menighedsrådene kom i sin tid: just for at knække den gejstlige enevælde, hvor der var nogle der hverken kendte til moral eller demokrati.

Nu når en sådan opfordring bliver sendt ud til alle menighedsrådsmedlemmer, (man skulle nu tro de holdt sig kun til sit eget præstegæld — det var til

at tilgive og leve med) som jo svarer bekræftende næsten alle, ikke skænker det en tanke, at man er taget ved næsen, og hæderligheden kan drages i tvivl.

Der er en lov der siger — de gejstlige ved det alle — men der er desværre mange i menighedsrådene der ikke ved det, og som sådan bliver udnyttet. At man skal have 75 stillere og højst 150 stillere, så muligheden skal være til andre kandidater.

At nogen vil blive »varabisp« eller »domprøst« er ikke noget forkert i; men reglerne skal overholdes, også når man selv er kommet så langt og skal være overhyrde — og ikke mindst da.

Men hvad skal vi vente os når den overordnede gejstlige, der skal overvåge sine undersætter, bliver skubbet ind gennem bagdøren, af en klike af samme stand.

Loven, som henvises til, er underskrevet af Hendes Kongelige Højhed Margrethe den Anden — med hånd og segl. Bliver nu brudt og uden at der gøres noget for at rette de op igen (som der var god tid til).

(Vi krydser fingre — und wird ferstimmt).

Og alle de, måske ca. 300 menighedsrådsmedlemmer, må nu se i øjnene, at 150 eller 225 af stemmerne ender i papirkurven, og at de kun blev brugt i slet spil, som helst ingen vil have hæderen af i dag. For de kunne ikke støtte nogen anden, når de havde givet sit besyv til den såkaldte enekandidat, og sidder nu til grin og har ladet de gejstlige grave deres grav.

Takker Gud for at jeg ikke sidder i Havnar kirke på søndag.

Spørgende

Kunngjort verður fyri ætt og vinum, at kæri maður, pápi, abbi og langabbi okkara

OVE HEINESEN
Leirvík

andaðist týsdagin 20. november 80 ára gamal.

Jarðarferðin verður í dag friggjadagin, kl. 13 úr Leirvíkar kirkju.

Kathrina og børnini

GÓLVSLÍPING

biligari, skjóttari,
minni stov, meiri vitan

GÓLV/ENASTAN
Fríska
Tlf. 19890